

Ord om, og det er den Behreidelse, som er rettet mod mig, for at mit Forslag ikke skulde være fuldstændig matematisk, at det ikke i alle Tilfælde vilde give samme Resultat, som en fuldstændig matematisk Fremgangsmaade. Den hele Behreidelse beror paa et Feilsyn af det, som jeg har ment med mit Forslag. Jeg har aldrig udtalt noget Saadant, og heller ikke i Dag, at mit Forslag akkurat vilde give det samme Resultat, som et matematisk Forslag. Det behøver man ikke at belære mig om; det veed jeg meget godt, det ikke gjør. Men hvis ærede Medlemmer ville erindre Udtalelser fra mig i de foregaaende Aar, naar vi have talt om lignende Spørgsmaal, har jeg altid sagt dette, og deraf maatte man kunne vide det, at det er mig ikke om at gjøre at se gennemført i saadanne Valgspørgsmaal noget matematisk Nøiagtigt, men derimod at se gennemført Noget, som praktisk kan forstaaes, og som i det praktiske Liv giver det rimeligste Resultat, selv om dette ikke er fuldt ud matematisk. Og hvorfor give de fuldstændige matematiske Beregninger ikke altid de rette praktiske Resultater? Ganske simpelt af den Grund, at naar man følger den rene matematiske Regel, giver man altid den, der har Sandsynligheden, alle Tilfælde; selv om denne Sandsynlighed kun er 51 af 100, faaer han alle 100 Tilfælde efter den matematiske Regel, men det er i og for sig urigtigt og vil i mange Tilfælde give Resultater, som ikke ere rigtige. Jeg skal for nærmere at oplyse dette tillade mig at tage akkurat det Exempel, som det ærede Medlem, der har rettet den Behreidelse imod mig, nævnte, nemlig det ærede Medlem for Sclanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Han paaviste, hvorledes mit Forslag vilde give 5 Medlemmer til Gruppen paa 59 Medlemmer, 2 til Gruppen paa 23 Medlemmer og 2 til Gruppen paa 17 Medlemmer, medens den strengt matematiske Methode — der var Tale om Udvalg paa 9 Medlemmer — vilde give 6 Medlemmer til første Gruppe, 2 til anden Gruppe og 1 til tredje Gruppe. Nu sagde det ærede Medlem, det vilde være høist urimeligt, at Gruppen 3 fik 2 Medlemmer ind i Udvalget; thi da den kun er 17 Medlemmer, vil den altsaa faae et Medlem for hvert $8\frac{1}{2}$ Medlem, hvoraf den bestaar, medens derimod Gruppe 1, naar den skulde have 6, vilde faae et Medlem for hver — ikke $8\frac{1}{2}$ — men $9\frac{1}{2}$. Det er fuldstændig rigtigt, men jeg siger, at det er praktisk taget ikke nær saa stor en Uretfærdighed, som der vil ske i det modsatte Tilfælde, praktisk taget ikke; thi, hvis nu altsaa det sker, som det ærede Medlem vil have efter den rent matematiske Methode, nemlig at Gruppen 3 kun faaer 1

Medlem, saa vil det med andre Ord sige, at Gruppen 3 kun faaer 1 Medlem for 17, og hvis vi nu ville overføre det paa Gruppen 1, ville vi se, at naar den kun skal have 1 Medlem for 17, saa vil Gruppen ikke faae, som efter de ærede Herrers Forslag, 6, heller ikke, som efter mit Forslag, 5, men kun 3. Det siger jeg er praktisk taget en langt større Uretfærdighed, der begaaes, hvis man følger det Forslag, end efter mit Forslag, hvor det kun bliver i et enkelt Tilfælde, at en enkelt Gruppe — og da altid den største Gruppe — faaer et Medlem mindre, end den maaske rent matematisk retfærdig skulde have, men heller ikke mere. Men i det andet Tilfælde vilde virkelig de forholdsvis mindre Grupper — det ærede Medlem mener jo, at dette „forholdsvis“ har Noget at sige, skøndt naar man taler om noget Mindre, maa det jo være i Forhold til noget Større, hvorfor jeg ikke tror, at dette „forholdsvis“ betyder Noget — om ikke altid, saa dog i enkelte Tilfælde blive uretfærdig stillede, f. Ex. i det Tilfælde, som det ærede Medlem har paavist. Det strengt matematiske System har altid den Mistilighed, at det giver den, som blot har 51 pCt., Sandsynligheden for i alle Tilfælde at faae Ret.

Berg: Det var den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som jeg gjerne vilde sige et Par Ord til. Uretfærdigheden i hans Forslag overfor Mindretallene er jo godtgjort saa klart af andre Talere, at jeg ikke skal komme ind derpaa. Hans Paastand om, at man efter hans Forslag skulde være fuldt ud klar over, at man maatte gaa fra hellig Afstemning ved Valg af Udvalg over til offentlig, anerkjender jeg ikke for rigtig. Det ærede Medlem maa ikke anerkjende de Grunde, som hans Fædre her i Salen have haft til at fastsætte Ret til at kræve hellig Afstemning, Rulgeafstemning — thi det er jo ogsaa berettiget efter vor Forretningsorden — baade ved Udvalgs Medsættelse og ved Afstemning her i Salen, naar Nogen ønskede det. De Grunde, som vore Forgængere her have haft til at etablere disse Regler i den endnu bestaaende Forretningsorden, maa, efter den da indbundne Erfaring, som vel ikke er saa meget forskellig fra den senere indbundne, have saa meget Meelt for sig, at jeg tror, at det ærede Medlem ikke skulde staa op her og paastaa, at dette at gaa derfra kan være godtgjort paa et Foredrag af ham. Hvorfor det just skulde være underligt, at det Medlem, som her nu taler, skulde kunne hævde hemmelig Afstemning, begriber jeg slet ikke. Jeg har været med til i Aar at foreslaa hemmelig